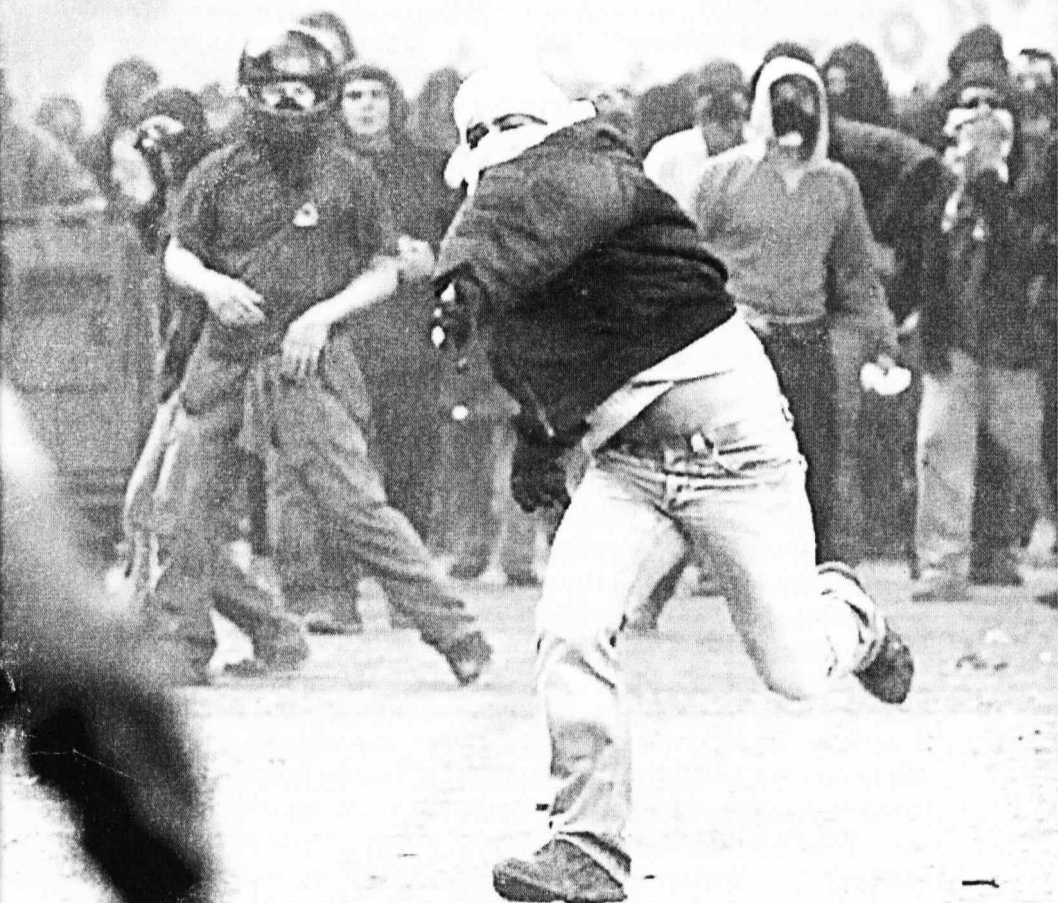

Ο αγώνας του ανθρώπου ενάντια στην εξουσία
είναι ο αγώνας της μνήμης ενάντια στη λήθη

για τις εξεγέρσεις που έρχονται...

αναρχικοί/κές - αντιεξουσιαστές/τριες στο Ρέθυμνο

*αργοπεθαίνει
όποιος εγκαταλείπει μια ιδέα πριν την αρχίσει
όποιος δεν ρωτά για πράγματα που δεν γνωρίζει*

*αποφεύγουμε το θάνατο σε μικρές δόσεις,
όταν θυμόμαστε πάντοτε ότι για να είσαι ζωντανός
χρειάζεται μια προσπάθεια πολύ μεγαλύτερη
από το απλό γεγονός της αναπνοής*

Πάμπλο Νερούντα

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ ΕΙΝΑΙ Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΗΣ ΜΝΗΜΗΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΛΗΘΗ

ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΞΕΓΕΡΣΕΙΣ ΠΟΥ ΕΡΧΟΝΤΑΙ...

Στις 6 Δεκέμβρη 2008 δολοφονείται ο 15-χρονος Αλέξανδρος Γρηγορόπουλος από όπλο μπάτσου στα Εξάρχεια. Πολύ σύντομα, άτομα του αναρχικού-αντιεξουσιαστικού χώρου αναδεικνύοντας τα κοινωνικά αντανάκλαστικά τους, κατεβαίνουν στο δρόμο και οργισμένοι συγκρούονται με τους μπάτσους. Το γεγονός διαδίδεται άμεσα και πυροδοτεί ακαριαία αυθόρμητες πορείες και επιθέσεις σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Πάτρα, Ηράκλειο, Χανιά, Γιάννενα, Μυτιλήνη, Σπάρτη, Κομοτηνή, Αλεξανδρούπολη, Ξάνθη, Αγρίνιο, Σέρρες.

Τις επόμενες μέρες ετερόκλητα κομμάτια του πληθυσμού καθώς και κόσμος από τον ευρύτερο αριστερό χώρο, ακηδεμόνευτα από πολιτικές διαμεσολαβήσεις, συναντιούνται στο δρόμο με τους κινητοποιημένους αναρχικούς και επιτίθενται σε αστυνομικά τμήματα, κυβερνητικά κτίρια, τράπεζες, εμπορικά κέντρα και στις δυνάμεις καταστολής σε δεκάδες πόλεις. Στόχος είναι η καταστροφή των κεντρικών συμβόλων της υλικότητας της κυριαρχίας και του θεάματος αλλά και η απαλλοτρίωση των κλεμμένων εργατωρών και της αλλοτρίωσης.

Κομβικά σημεία αυτοοργάνωσης και αντιπληροφόρησης αποτέλεσαν οι καταλήψεις της ΑΣΟΕΕ, της Νομικής και του Πολυτεχνείου στην Αθήνα καθώς και η Σχολή Θεάτρου στην Θεσσαλονίκη, ανάμεσα

σε εκατοντάδες κατειλημμένες πανεπιστημιακές σχολές και σχολεία. Αντίστοιχα καταλαμβάνονται δημαρχεία, ΚΕΠ, ραδιοφωνικοί και τηλεοπτικοί σταθμοί, πολιτιστικά κέντρα, εμπορικά επιμελητήρια, η Εθνική Λυρική Σκηνή, η ΕΣΣΗΕΑ καθώς και εργατικά κέντρα, με κεντρικό-τερο το κτίριο της ΓΣΕΕ.

Πολύμορφες δράσεις αναπτύσσονται επιτόπου από αυτοοργανωμένες ομάδες σε όλη τη χώρα. Παράλληλα, κινήσεις αλληλεγγύης πραγματοποιούνται σε διάφορες πόλεις του εξωτερικού.

Μέσα σε αυτό το κλίμα θρυμματίζεται η βιτρίνα του κοινωνικού συμβολαίου, γίνεται πραγματικότητα η μεγαλύτερη εξέγερση από καταβολής του ελληνικού κράτους και ο Δεκέμβρης είναι πλέον ο χειρότερος εφιάλτης των εξουσιαστών.

Η δολοφονία όμως δεν ήταν παρά η σπίθα της εξέγερσης. Αυτό που συνένωσε τους εξεγερμένους σε ένα εκρηκτικό κοκτέιλ ήταν ένα παρελθόν συσσωρευμένης εκμετάλλευσης, ένα παρόν καταπιεσμένης καθημερινότητας και ένα διαφαινόμενο μέλλον ακυρωμένης ύπαρξης.

Η φιλελεύθερη οικονομική πολιτική, που ασκείται από τα αστικά κράτη της δύσης, οδηγεί ολοένα προς την εξάπλωση της ανεργίας, της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού. Οι άθλιες επισφαλείς εργασιακές συνθήκες, τα ξεχειλωμένα ωράρια-λάστιχο, ακυρώνουν κάθε μορφή ανθρώπινης αξιοπρέπειας. Η τρομοκρατία των εργοδωτών προσπαθεί να λυγίσει τις εργατικές κατακτήσεις και οι διεκδικήσεις τσακίζονται από τα ματ στο δρόμο.

Ανάμεσα σε αυτά, η συντονισμένη προσπάθεια εξύμνησης του κατασκευασμένου λάιφστάιλ από τα ΜΜΕξαπάτησης, οδηγεί την κοινωνική αναγνώριση στο μονόδρομο του θεάματος. Όσοι δεν ακολουθούν, είτε γιατί δεν θέλουν είτε γιατί δεν μπορούν, οδηγούνται στο περιθώριο και ο αποκλεισμός τους από το υπόλοιπο κοινωνικό σύνολο γίνεται ακόμη μεγαλύτερος. Το ληγμένο όνειρο της καταναλωτικής ευδαιμονίας θάβεται κάτω από τα συσσωρευμένα χρέη και τους περικομμένους μισθούς.

Αντιμεταναστευτικοί νόμοι υψώνουν τείχη και ποινικοποιούν την ανθρώπινη ζωή. Εκεί που το κεφάλαιο διεκδικεί και κυκλοφορεί ελεύθερο, στήνονται στρατόπεδα συγκέντρωσης. Μετανάστες τρομοκρατούνται, εξευτελίζονται, βασανίζονται ή δολοφονούνται από τους ένστολους εγκληματίες του ελληνικού κράτους.

Από την άλλη μεριά, η χρόνια διαφθορά και διαπλοκή των κα-
ριεριστών-πολιτικών και των πελατειακών μαφioζων αποτελούν τη
μούχλα που σαπίζει ακόμη περισσότερο το πολιτικό σύστημα. Οι επί-
δοξοι σωτήρες με τα προγράμματα τους, τις ειρηνικές επαναστάσεις
τους και τις μεθοδευμένες μορφές αγώνων, με στόχο τις πολυπόθη-
τες κάλπες, αποδεικνύουν πως και αυτοί περιμένουν να πάρουν τη
δική τους θέση στην εξουσία, αδειάζοντας τον "λαό" που υπερασπί-
ζονται.

Όλα αυτά είναι μέρος από το καύσιμο που θα τροφοδοτεί την
φλόγα της εξέγερσης μαζί με την ορμή για την καταστροφή της κυ-
ριαρχίας και την χαρά του να γκρεμίζεις ένα ψεύτικο κόσμο.

Στον κοινωνικό απόηχο της εξέγερσης, έως και σήμερα, δη-
μιουργούνται μια σειρά από εστίες αντίστασης και αναπτύσσονται ή
ενδυναμώνονται κοινωνικά μέτωπα, τα οποία αναδεικνύονται αδιαμε-
σολάβητα και από τα κάτω.

Στα πλαίσια αυτά έχουμε τους αγώνες επιτροπών κατοίκων, ό-
πως είναι αυτοί ενάντια στην εκτροπή του Αχελώου στη Μεσοχώρα,
ενάντια στην κατασκευή ΧΥΤΑ στην Λευκίμμη της Κέρκυρας και στο
Γραμματικό, ενάντια στα μεταλλεία βωξίτη στη Γκιώνα - Οίτη, ενάντια
στην εξόρυξη χρυσού στον Κάκαβο Χαλκιδικής και αλλού.

Έχουμε διεκδικήσεις δημοσίων χώρων, όπως είναι η απελευθέ-
ρωση του Πάρκου στην Κύπρου και Πατησίων και η απελευθέρωση
του Πάρκου στη Ναυαρίνου στα Εξάρχεια.

Έχουμε ανάδειξη κοινωνικών χώρων, όπως είναι το απελευθε-
ρωμένο κτίριο Σκαραμαγκά στην Πατησίων, ο Γαλαξίας στην πλατεία
Νέας Σμύρνης, το κτίριο Ελαία στην Κέρκυρα αλλά και το κτίριο
ΠΙΚΠΑ στο Ηράκλειο.

Παράλληλα αναπτύσσεται ένα μεγάλο κίνημα αλληλεγγύης στους
συλληφθέντες τις εξέγερσης αλλά και στην Κωνσταντίνα Κούνεβα
που δέχθηκε δολοφονική επίθεση για την συνδικαλιστική της δράση.

Η κυριαρχία όμως σύντομα ξεπερνά το αρχικό σοκ, περνά
συντονισμένα στην αντιμετώπιση και η δημοκρατία δείχνει το πρόσωπό
της. Η εξουσία προσπαθεί να ανακαταλάβει το κοινωνικό έδαφος που
έχασε πολιτικά από την εξέγερση του Δεκέμβρη.

Η γενικευμένη και εντεινόμενη κρατική βία έχει σκοπό να πνίξει
κάθε οργισμένη φωνή αντίστασης και αντιμετώπισης. Το ιδιώνυμο της

κουκούλας, οι προσαγωγές που μετατρέπονται σε συλλήψεις, η τρομοκρατία από ένστολους κουκουλοφόρους μπάτσους χωρίς διακριτικά, τα κατασκευασμένα κατηγορητήρια και οι προφυλακίσεις, το άγριο ξύλο και οι βασανισμοί, η εισβολή, τα πογκρόμ και ο αποκλεισμός σε ολόκληρες γειτονιές όπως τα Εξάρχεια με τους μπάτσους ως στρατός κατοχής, αποδεικνύουν ξεκάθαρα ότι οι μάσκες έπесαν με μοναδικό πρόταγμα την κοινωνική ειρήνη και ομαλότητα.

Μέσα σε αυτό το παιχνίδι, η κυριαρχία, με συντονισμένη στρατηγική μέσω των ΜΜΕξαπάτησης, προσπαθεί να απονοηματοδοτήσει την εξέγερση καθώς και να δαιμονοποιήσει οτιδήποτε θυμίζει αυτή. Κοινωνικοί αγωνιστές και ελευθεριακά εγχειρήματα είτε συκοφαντούνται είτε γίνονται βορά στη λογική του θεάματος. Στόχος είναι η ολική ποινικοποίηση των κοινωνικών αγώνων.

Παράλληλα και ενορχηστρωμένα, οι φασιστικές παρακρατικές συμμορίες δρουν είτε μόνες τους είτε συντονισμένα με τους μπάτσους. Επιτίθενται σε αγωνιστές και ξεχύνουν το ρατσιστικό τους μίσος σε μετανάστες, εφορούν μέσα από διμοιρίες των ματ πετώντας μολώτοφ σε διαδηλωτές, κατασκευάζουν "επιτροπές κατοίκων" με στόχο τη φασιστικοποίηση γειτονιών όπως είναι ο Αγ.Παντελεήμονας στην Αθήνα.

Αποκορύφωμα της φασιστικής δράσης είναι οι δολοφονικές επιθέσεις σε αυτοδιαχειριζόμενους χώρους και καταλήψεις. Έτσι έχουμε την βομβιστική επίθεση με χειροβομβίδα στο Στέκι Μεταναστών στα Εξάρχεια, γκαζάκια στην πόρτα της κατάληψης ΥΦΑΝΕΤ αλλά και του ελεύθερου ραδιοφωνικού σταθμού Radio Revolt στη Θεσσαλονίκη, εμπρηστικές επιθέσεις στις καταλήψεις Βίλα Αμαλίας, Λέλας Καραγιάννη και Πραπόπουλου στην Αθήνα, την θρασύδειλη επίθεση στην κατάληψη Ρόζα Νέρα στα Χανιά και πρόσφατα την ισχυρή βομβιστική επίθεση στον ελεύθερο κοινωνικό χώρο Buena Ventura στη Θεσσαλονίκη.

Η εξέγερση του Δεκέμβρη δημιούργησε μια πολύτιμη παρακαταθήκη. Η ταυτότητα του εξεγερσιακού υποκειμένου αποκλείει την θεσμική συνδιαλλαγή, την πολιτική και κοινωνική διαμεσολάβηση, τη χειραγωγή, τους πλαστούς διαχωρισμούς και τις ιεραρχήσεις μεταξύ των καταπιεσμένων, τις εμπορευματικές σχέσεις, και τις κοινωνικές ιεραρχήσεις. Ταυτόχρονα αναδεικνύονται πολιτικές πρακτικές όπως είναι η αυτοοργάνωση αλλά και αξίες όπως είναι η αλληλεγγύη.

Έμπρακτα και σε διευρυμένη κοινωνική βάση, αμφισβητήθηκε το μονοπώλιο της κρατικής βίας, κατακτήθηκε η αντίσταση στην εξουσία έξω από νομιμοποιημένες διαδικασίες και καταδείχθηκε η αμηχανία του κατασταλτικού και χειραγωγικού μηχανισμού, όταν αιφνιδιάζεται από τη μαζικότητα, την αποφασιστικότητα, τη διασπορά και την πολυμορφία της εξεγερτικής δράσης.

Διεμβολίσθηκε ο κυρίαρχος μηχανισμός πληροφόρησης και αμφισβητήθηκε η χειραγωγή του θεάματος. Αξιοποιήθηκαν στο έπακρο οι δυνατότητες που παρέχει η σύγχρονη τεχνολογία και το διαδίκτυο, έγινε οικειοποίηση των τεχνικών μέσων των πανεπιστημίων και απελευθερώθηκαν ραδιοτηλεοπτικοί σταθμοί, αναδεικνύοντας το ρόλο της αντιπληροφόρησης.

Αμφισβητήθηκε μαζικά η θεσμοθετημένη τάξη και η κοινωνική δομή και διαταράχθηκε η επιβεβλημένη κανονικότητα. Χιλιάδες εξεγερμένοι αυτοοργανώθηκαν ταυτόχρονα σε πολύμορφες δράσεις σε δεκάδες σημεία σε όλη τη χώρα. Ανάμεσα τους και οι χιλιάδες κουλουωμένοι μαθητές, οι οποίοι μπολιάστηκαν με το πνεύμα της εξέγερσης και επιτέθηκαν οργανωμένα σε αστυνομικά τμήματα και διμοιρίες ματ. Κανείς εξεγερμένος δεν χωρά πλέον στο κατασκευασμένο ιδεολόγημα του θεάματος και των σταλινικών απολιθωμάτων, ως "φορέας τυφλής βίας" ή ως "προβοκάτορας".

Ξεπεράστηκαν οι πλασματικά διαχωρισμένες πολιτικές ταυτότητες και ιεραρχήσεις τόσο των δρώντων υποκειμένων όσο και των καταπιεσμένων. Με τη συνάντηση μαθητών, φοιτητών, περιθωριοποιημένων μεταναστών, χουλιγκάνων, τοξικοεξαρτημένων, εργαζομένων και ανέργων στο δρόμο, διευρύνθηκε ο κοινωνικός αγώνας και καταλύθηκαν τα τεχνικά όρια ανάμεσα στους πολιτικά χειραφετημένους και τους πληβείους καθώς και ανάμεσα στην εργατική πρωτοπορία και τα αποκεντρωμένα υποκείμενα του παραγωγικού πυρήνα.

Καταδείχθηκε η χρεοκοπία της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Οι επαγγελματίες εργατοπατέρες λειτουργούν ως διαμεσολαβητές των εργατών μέσα στο καπιταλιστικό κράτος και απονεκρώνουν οποιαδήποτε διεκδίκηση στα πλαίσια της αστικής νομιμότητας. Ο υπονομευτικός τους ρόλος δεν είναι παρά η εγγύηση της υποταγής του προλεταριάτου στο κεφάλαιο.

Ξεμπροσιάστηκε η κοινοβουλευτική αριστερή εκπροσώπηση. Το ΚΚΕ, αυτόκλητος νταβατζής του λαού, ήταν ο πανταχού απών. Επιβεβαίωσε τον ιστορικά αντεπαναστατικό του ρόλο και τον ιδιοκτη-

σιακό του σφετερισμό πάνω στους κοινωνικούς αγώνες. Ότι δεν μπορεί να ελέγξει είτε το συκοφαντεί, είτε το καταστέλλει με τον στρατό των κομματικών τραμπούκων, είτε το ξεπουλά στην κυριαρχία. Δεν είναι τυχαίο ότι τα αντιδραστικά του αντανάκλαστικά κατάφεραν να συμμαχήσουν ιδεολογικά με την ακροδεξιά. Από την άλλη, ο ΣΥΝ και η ηγεσία του αμφιταλαντεύτηκε ανάμεσα στην αυθόρμητη και ακηδεμόνευτη παρουσία μερίδας της βάσης του στο δρόμο και στην κοινοβουλευτική του εκπροσώπηση και τον αστικό καθωσπρεπισμό. Χωρίς να μπορεί να αποφασίσει αν θα είναι με τις κουκούλες ή με τις γραβάτες, έμεινε ιδεολογικά γυμνός, παθαίνοντας ίλιγγο μπροστά στις διαστάσεις της εξέγερσης και μένοντας τελικά έκθετος απέναντι στους ζωντανούς κοινωνικούς αγώνες.

Τέλος, είναι ο δρόμος ως προνομιακό πεδίο συνεύρεσης των εξεγερσιακών υποκειμένων και η μαγική στιγμή όπου διαρρηγνύεται ο κοινωνικός χωροχρόνος. Και όλες οι ενδεχομενικότητες είναι ανοιχτές...

ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΤΕΛΕΙΩΣΕ, ΟΛΑ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ

ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ – ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ – ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Αναρχικοί/κές – Αντιεξουσιαστές/στριες στο Ρέθυμνο

Δεκέμβρης '09

